

Александар Ђорђевић, најбољи европски плејмејкер у протеклој деценији, одмара у Београду и чека понуде за следећу сезону

Наша кошарка има пет Бекама

фото: Глас

Почетком текуће године, после дефинитивног одласка Светислава Пешића са клубне репрезентације, по нашој кошаркашкој чаршији често се помињало име Александра Саше Ђорђевића, као могућег селектора пласмана.

Мада "Сале национале" још увек није тренер, мада је у више наврата причао да намерава да игра активно још сезону или две, никога ни-

учин занат од најбољих, да видим како се тај посао ради, па тек онда могу да преземем неку екипу. То што је било око репрезентације, била је само прича, ништа конкретно и ништа много озбиљно. Добро је што се све овако завршило, што је на чело репрезентације дошао човек који то заслужује својим резултатима. Видим да је Дуле на прави начин схватио своју улогу и да је од самог почетка почео озбиљно да ради.

Да ли већ имате неке конкретне понуде, као играч, за следећу сезону?

- Све то за сада мирује. Првенства по Европи завршила су се тек пре десетак дана, екипе још нису ни у почетној фази формирања, тако да ћу сачекати сигурно још месец дана до конкретних преговора.

Пратите кошаркашка дешавања у отаџбини. Много је оних који сматрају да је наше првенство много изгубило променама система такмичења, које су изласане за предњу сезону. Како је Ваше мишљење?

- Као највећа глупост, у сећању ми је остала она лига од 32 клуба. У Савезу опет видим неке људе које сам и тада гледао, који су и тада били на одговорним позицијама. Можда су урадили много тога доброг, али исто тако урадили су доста тога лошег и због тога би требало да се повуку. Нисам унутра, нисам члан организације, па не могу ништа више да кажем.

је јасно то што ће два црногорска клуба директно у Суперлигу. Можда ће оваква промена система такмичења донети привидно боље резултате. Знате, у Јадранској лиги ће играти ФМП, Звезда и Будућност, које су углавном побеђивале слабије екипе у нашем првенству, па ће те слабије екипе имати следеће сезоне мање пораза него прошле и онда ће да се хвале како су много напредовале и како се код њих добро ради. Али, то је све нерално. Једино се не бринем за играчки кадар, пошто имамо клинче који су сјајни, имамо одличан рад у млађим селекцијама, имамо култ кошарке, која је дефинитивно спорт број један у нашој земљи.

Шта мислите о Јадранској лиги и учешћу наших клубова у њој?

- Јадранска лига је добила много леп поклон од нас. То такмичење зарађује десет милиона евра, а клубовима плаћа по 100.000 кроз путне трошкове и смештај. Много више наши клубови доприносе Јадранској лиги него она њима. Свака екипа која држи до себе морала би да постави Јадранској лиги много веће услове, морала би да тражи много више од овога што је понуђено нашим клубовима. Потпуно подржавам став Партизана да не игра Јадранску лигу, већ да и следеће сезоне гостује у Лесковцу, Вршцу, Нишу. Можда би њихов

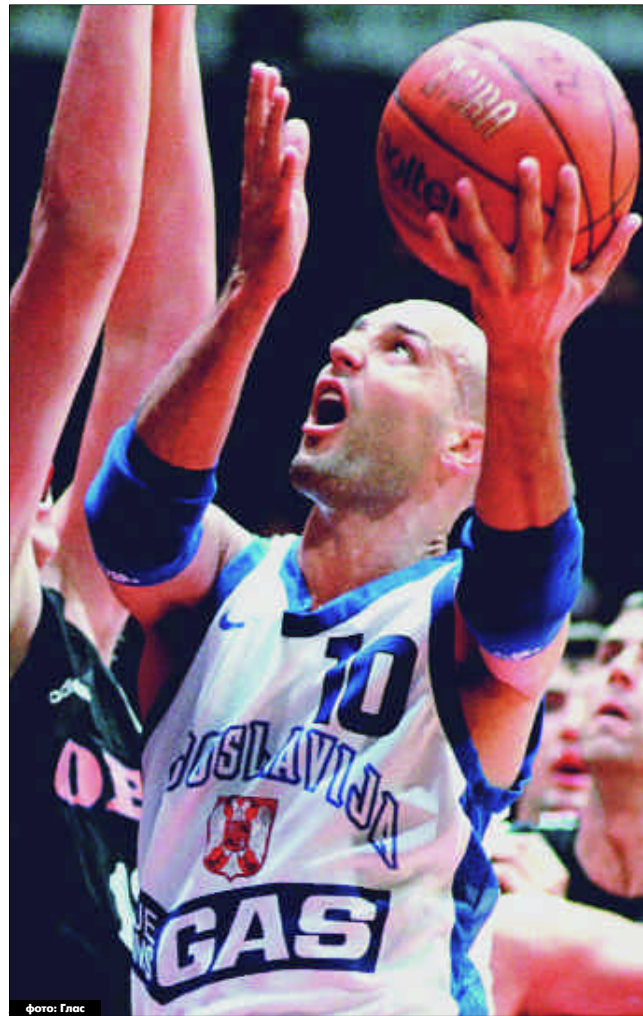

фото: Глас

ди један кошаркашки центар. Где би нам био крај да смо могли Грета Поповића, сад када је био у Београду, да угостимо у кошаркашком комплексу, који има своју халу, своју теретану, своју салу за пројекције!! Потребан нам је центар из којег ће све да креће. Сваки клуб има људе који брину о његовом развоју и маркетингу, крајње је време да и наша кошарка има такву службу. Да се неко бави целим кошаркашким покретом у нашој земљи, да неко искористи легенде и садашње звезде за промоцију кошарке на овим просторима. Годишња су се савјали која ће влада, да ли градска или републичка, да нас сачека после неког првенства, давали су нам ордеље и дипломатске пасоше, сада би могли да нам дају нешто као организацију.

Да ли и даље играте улични баскет?

- Играм, али не на улици, него са другарима у сали.

СИНДИКАТ КОШАРКАША

Већ десет година причам о томе да би играчи у нашој земљи морали да организују свој синдикат. У АЦБ лиги постоји синдикат играча, и он има утицај на кошаркашка дешавања. Код нас тога и даље нема. Можда не би требало да ја говорим о томе, пошто већ десет година нисам овде, али мислим да би синдикат играча био добро решење.

Да ли побеђујете?

- Морам, иначе би почели да ме "прозирају".

Дарко Миличић је најавио да неће играти у Шведској, како би се припремио за деби сезону у НБА лиги. Да ли случајевни попут тог, који није усамљен, показују да је нарушен култ репрезентације?

- Мора неко да узозна култ репрезентације да би га поштовао. Прошле године био је онај инцидент са Радмановићем, сада ова ситуација са Миличићем. Био сам прошле године на тераси Скупштине града, на дочеку репрезентације из Индијанаполиса. Знам да су многи плакали од среће, али Радмановић је плакао због онога што је направио. Био је и он свестан да је много изгубио, да се вратио оданде без медаље, која је припала 13. играчу репрезентације. Што се тиче Миличића, он је млад, не знам ко га све саветује, али не би требало да му овај мали пропуст узимају за зло. Мислим да ће он у будућности бити један од ослонца репрезентације, и не би било добро да му ово буде нека препрека, не би било добро да му му убудуће замерају што није играо у Шведској.

Шта мислите о одлуци неколико наших клубова да не пуште своје играче у универзитетску репрезентацију, како припреме екипа не би биле оштећене?

- Превладали су интереси тих клубова. Није њихова одлука уперена против репрезентације, него желе да се играчи што боље припреме за сезону. Зато су изабрали да њихови кошаркаши не путују са националним тимом, са којим би ти играчи сигурно много више напредовали него што ће овако. Играч би много више научио на једној утакмици репрезентације, готово наше, него на припремама њихових јубених клубова.

М. ЗАРКОВИЋ

Небојша Крупниквић, фудбалер Хановера и један од најбољих асистената Бундеслиге

фото: АП

Морао сам да будем на списку за репрезентацију

Да у својим редовима није имала феноменалног Небојшу Крупниквића, екипа Хановера 96 сада би се припремала за такмичење у друголигашкој конкуренцији.

У трилер завршници протекле сезоне, некадашњи играч Црвене звезде (са којом је освојио дуплу круну 1995. године), Стандарда, Гамба Осаке и Бастије, правременим асистенцијама и одлучујућим головима омогућио је Хановеру опстанак у Бундеслиги. Зато и не би требало да чуди што управа клуба не размишља да се одрекне услуга нашег интернационала ни за какве паре.

- У последња три, четири

Бохума, из Леверкузена су дошли Брдарећ и Симак, док је из Арминије стигао Дабровски. Потребна су још два, три дефанзивца и тиме би листа појачања била закључена. Коначна референција у тиме биће јака, посебно у средини терена и нападу. Хановер има добар кадар, који гарантује барем пласман у средину табеле, али ако крене све како би требало, ни Европа неће бити далеко. Видећемо, на старту првенства имамо тежак распоред, јер у прва три кола играмо против Хамбурга, Бајерна и Леверкузена.

Иза Вас је одлична сезона, и као један од најбо-

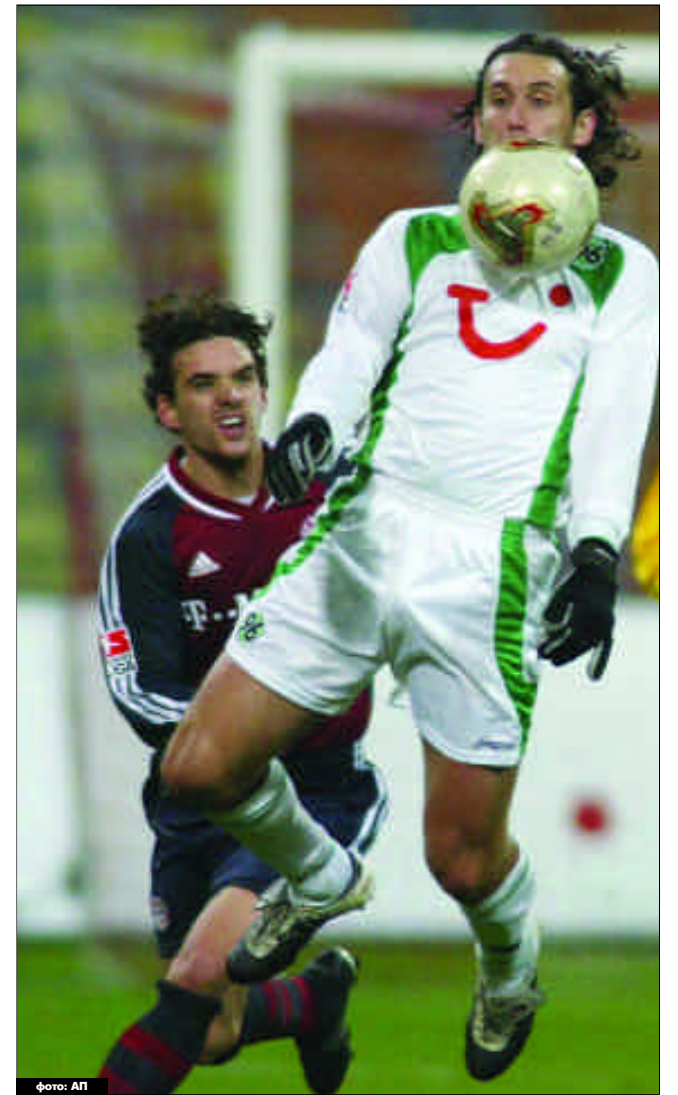

фото: АП

ла ни да размишља о могућности да ме некоме прода. После свих појачања које су довели, био би то нелогичан потез. У Немачкој сам три и по године и вероватно ћу још остати овде. Ипак, жеља ми је да играм у Премијер лиги, али проблем је што немам потребан број мечева у дресу репрезентације.

Да ли сте разочарани одисом Фудбалског савеза Србије и Црне Горе према Вама? Како је могуће да за једног од најбољих асистената Бундеслиге није било места ни на ширем списку репрезентације?

- С обзиром на приказане игре током протекле сезоне, морао сам да се нађем на репрезентативном списку. Људи из Фудбалског савеза знају разлоге зашто ме не

зову. Моји играчки квалитети нису спорни, али док сам играо за Звезду, било је неких неспоразума и можда ту треба тражити разлоге за оближења. Ако ме и даље желе, нека се јаве, спреман сам да помогнем. Незамисливо је оно што нам се десило против Италије и Белса. Ми морамо да научимо како се бори за националне боје, јер репрезентативни дрес је светлина и мора бити изнад клупског. Погледајте Французе, Немце, Енглезе... У клубовима и могу да затаје, али у мечевима репрезентације, они просто гину на терену. То не долази и нама - сматра Крупниквић.

Д. Р.

ЗАКЛЕТВА ПА ПУТНА ИСПРАВА

Добио сам шпанско држављанство још деветог маја - каже Ђорђевић. - Управо чекам да ми јаве када морам да дођем тамо и да положим заклетву шпанској држави. Савет министара је донео одлуку да ми се подели држављанство, што је велики поклон, с обзиром да је услов за њихово држављанство да десет година живиш тамо. Искрено, гледам на то као на путну исправу, која ће да нам реши проблем виза.

је зачуђено што најбољи европски плејмејкер у протеклој деценији фигурише као кандидат за главног стратега светских и европских прака.

Руку на срце, за оно што Ђорђевић може да научи своје наследника у плавом дресу, није ни неопходно да диплома. За то је потребна прича о руци која је често, у најдраматичнијим утакмицама које само краљица игарац може да режира, погађала дво мрежице као да је у неком тајном договору са Свешћенишом.

Тешко да би пет било којих кошаркаша, у последњим секундама неке неизвесне утакмице, могло да има бољег саветника од Ђорђевића, човека чији су челнички живци и незасита глад за победама ушли и у вицехе (знате онај, када Срби траже од Бога бољу судбину, а он им одговори: Шта хоћете више, зар вам нисам дао тројку Ђорђевића против Хрватав).

Чаршијске приче ипак су остале далеко од званичних органа. Светислава Пешића наследио је стабилни тренер Душан Вујошевић, а Саша Ђорђевић, који тренутно се одмара у Београду са породицом, чека понуде клубова за следећу сезону, после једногодишње паузе.

- Да будем искрен, нико ме није звао - каже Ђорђевић за Глас, одговарајући на питање да ли је у међувремену добио неку понуду за тренерски посао. - Додуше, сви знају да не могу да будем тренер. Прво, зато што желим још да играм. Друго, ако донесем одлуку да се посветим тренерском послу, најпре ћу годину, две да сарађујем са неким прослављеним тренером, да му будем помоћник. Хоћу да прво да на-

фото: Рајгерс

став био другачији да нису били прваци наше земље, али ово што су урадили је прави потез. Не критикујем клубове који су прихватили да играју Јадранску лигу. Звезда има вероватно своје разлоге, али неко у кошаркашкој организацији мора да размишља на дуже стазе. Неко мора да води рачуна о томе шта долази иза свега овога.

Од оних силних одлучујућих кошева у последњим секундама, да ли можете да извојите најдражи?

- Оне две тројке, у Истанбулу и против Хрвата у Барселони, остале су ми у сећању за сва времена. Ипак, најдража ми је победа над Литванијом у финалу Европског првенства 1995. године. Тада сам постигао 41 поен, што је рекорд финалних утакмица.

Обележили сте један тријумфалан период наше кошарке. Да ли мислите да смо, као земља, довољно искористили и наплатили резултате који је репрезентација постигла? Да ли смо могли да поставимо светски кошаркашки брнд број један, као што су Дејвид Бекам и остале звезде у фудбалу?

- Па, наша кошарка има пет Бекама. Мислим да смо могли боље да искористимо те резултате. За почетак, могла би држава да се одужи нашој кошарци за све што јој је ова дала, а много је дала, и да нам сагра-